

Ikonfestő tábor Nyíraczádon

A Nyíraczádi ikonfestő táborban, amely augusztus 7-12-ig hat napon át tartott, az angyaloké volt a főszerep. A résztvevők elsősorban Gábor és Mihály főangyalok ikonját festették, de a fiatalok között akadt olyan is, aki az angyali kar felsőbb képviselőjét, egy négyszárnyú kerubot festett meg.

Az első alkalommal megrendezett Nyíraczádi ikonfestő tábornak Tóth Elek parókus atya és a görög katolikus egyházközség adott helyet. A görög katolikus közösségi ház világos nagyterme erre az egy hétre ikonfestő műhelyé alakult.

A tábor vezetője Tarziciusz testvér, ikonfestő-képzőművész Ukrajnából érkezett hozzánk, és személyre szabottan bocsátotta rendelkezésünkre az ikonfestéshez szükséges anyagokat és a szakértelmét. A kurzus hat napja alatt az ikonfestés minden mozzanatát bemutatta nekünk: a deszka előkészítésétől kezdve, az ikon csúcsfényeinek felrakásáig, amelyek nem hiányozhatnak egyetlen ikonról sem, ahogy a Tábor hegyén ragyogott a fény Krisztus arcán és ruháján. (Ikonfestő kurzusunk épp az Úrszínváltás ünnepkörére esett, s mi a liturgiákon naponta megénekeljük azt a fényt, amely Jézus Krisztus alakjából áradt és bizonyította a tanítványoknak:

„hogya te valóban az Atya kisugárzása vagy.”)

Az alkotó napok meghittsége már a Tóth Elek atya által vezetett reggeli szent liturgiákon való közös részvétellel megalapozódott. A kurzus első reggelén az atya áldást kért az ikonfestőkre, hogy a Szentlélek vezesse lelkünket, elménket és kezünket az alkotás idején. Tarziciusz mester pedig az angyalok segítségét kérte, hogy védelmező szárnyaikkal segítségünkre sietve, megőrizzenek bennünket a külvilág tisztátalan dolgaitól. Az ima, az ikonok teológiai háttérének megismerése, a mester irányítása, a munka közben hallgatott zene mind-mind rávezetett bennünket arra a lelki útra, áhítatra, amelyben kezünk alatt meg tudtak születni a szebbnél szebb ikonok, s amelyben az eddig láthatatlan angyalaink lépcsőről lépésre láthatóvá váltak. Vasárnap a római katolikus templomban vettünk részt a szentmisén, ahol Tapasztó János kanonok atyától kaptunk lelki megerősítést a kurzus hátralévő idejére. Az elkészült ikonok hétfői szentelését is a kanonok atya végezte. Ezt követően mindenki nagy örömmel vitte haza saját ikonját, hogy otthon helyet keressen számára, ahol az majd nap, mint nap emlékezteti alkotóját a meleg, barátságos, egymást is segítő tábori hangulatra. S mint minden ikon, emlékeztet arra a lehetőségre, amelyet az eljövendő örök üdvösségbe vetett hit adhat az ikon előtt imádkozó

ember számára.

A résztvevők nevében mindenkinek megköszönöm a segítségét és fáradozását, amellyel hozzájárult ahhoz, hogy még a kezdő ikonfestők keze alatt is megszülethetett az a csoda, amit egy ikon létrejöttének nevezünk.

Vereb Csabáné
szervező